

KÊ CHUYỆN TRĂNG SAO

Điêu Văn Tiễn Biệt TT. Thích Nhuận Châu

*Từ Việt Nam
Nghe lòng đau đáu
Hương về thầy,
Một người bạn tâm giao*

*Vừa hay tin,
Máu cuộn sóng dâng trào
Vĩnh biệt kẻ du tăng trời huyễn mộng!*

*Than ôi! Mới đó thôi mà,
Thầy về thăm tôi,
Ngót hơn một tháng
Tình anh em
Còn nán đọng đâu đây
Chưa kịp thở kiếp người dòng lưu biến
Thầy lại bỏ đi vời vợi khuất non ngàn
Tôi như kẻ thất thần dưới trăng tan
Ngồi đếm mộng thương hàn vi cố hữu
Tôi và thầy, từ đất Tùng Lâm
Nắng mưa bất kể
Ngoài học giáo nghĩa Phật Đà,
Còn hôm sớm tụng kinh văn
Rời cứ mỗi tháng,
Trăng ngàn về hiên ngự
Tôi cùng thầy tham dự thiền trà.
Cuốc đất trồng rau, tưới cây làm cỏ
Ngày tháng đi về,
Với bao chuyện buồn vui.*

*Rời thầy cùng tôi thi vào học viện
Suốt bốn năm mãi miết giữa Sài Thành
Tuy vất vả, không một lần than vãn
Nuôi chí lớn, nghiên tầm kinh sử
Đem bi từ rải khắp Đông Tây
Trên đỉnh vinh quang,
Tuy chưa có được gì
Nhưng giữa hiện sinh
Vẫn lưu hình lưu bóng.*

*Hôm nay! Trời Florida,
Rũ xuống một màu tang*

*Chim thôi hát
Và hoa đời buồn tủi
Lòng người cũng bỏ vui, buồn vơi vợi
Tiễn biệt thầy
Về chốn vô sanh.*

*Ở Việt Nam,
Tôi nghe đất trời như đảo lộn
Chùa Quy Sơn rơm rớm lệ muôn trùng
Miền Vạn Hạnh cũng rùng mình than khóc
Miệt Tân Thành khôn xiết tiếc thương.*

*Tiễn biệt thầy,
Một người bạn tương tri
Buổi sơ ngộ của nhu mì hiện khởi
Giờ đã điem,
Trên khung trời huyễn mộng
Vời trăm năm,
Ngoảnh lại cuộc vô thường.
Tuy biết vậy,
Nhưng lòng thương vô hạn*

*Mai thầy phải về,
Cho tôi kể chuyện trăng sao!*

THÍCH MINH CHÁNH

(Vạn Hạnh ngày 11/3/2016)